1953
మార్చి, 30.

పోపట్ లాల్ షా

వర్సెస్

మద్రాస్ రాష్ట్రం. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు–ఇంటర్వెనర్స్

[పతంజలిశాస్త్రి (ప్రధాన న్యాయమూర్తి), ముఖర్జీ, వివియన్ బోస్,గులాంహసన్, భగవతి న్యాయమూర్తులు.]

చట్టం:
మద్రాస్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ (IX ఆఫ్ 1939), Ss. 2, 3 (1947 సవరణముందు)– "ప్రావిన్స్ లోపల అమ్మకం", అర్థం– ప్రావిన్స్ వెలుపల వస్తువురూపమైన ఆస్తి అమ్మకాలపై పన్ను విధింపు –చట్టబద్ధత–ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్–ప్రాదేశిక అధికార పరిధి.

ముఖ్య గమనిక:

మద్రాస్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్, 1939 ప్రకారం, ఇది ముందే ఉంది. ఇది 1947 మద్రాస్ చట్టం XXV ద్వారా సవరించబడింది, మద్రాసు ప్రావిన్స్‌లో అమ్మకపు ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నంత మాత్రాన అది మరొక లావాదేవీలో పూర్తి కాదు. ఆస్తిలోని వస్తువులు మరొక ప్రావిన్స్ కు పాస్ అయిన,మద్రాస్ ప్రావిన్స్లో అమ్మకం జరిగిన మరియు చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం అటువంటి లావాదేవీపై చట్టబద్ధంగా ఎటువంటి పన్ను విధించబడదు.

భారత్ దేశంలోని ఏ ఇతర భాగానికైనా కట్టుబడిఉండేలా ప్రావిన్షియల్ శాసన సభ పన్ను శాసనమును చేయలేకపోయిననూ, దానికి ఒక ప్రావిన్స్ కొరకు ప్రావిన్స్ వెలుపల ముగించబడిన లావాదివీలపై పన్నులను విధించగల శాసన చట్టమును చేయుటకు సమర్ధత కలిగివుంది. అయితే, అట్టి లావాడివీలు మరియు పన్ను విధింపబడిన పోర్వింస్ మధ్య చలినంతమరియు వాస్తవ ప్రాదేశిక సంబంధము కలిగివుండాలి.

శీర్షిక మరియు ఉపోద్ఘాతం, వాటి విలువ ఏమైనప్పటికీ శాసనం నిర్మాణానికి తోడ్పడును, నిస్సందేహంగా శాసనసభ యొక్క ఉద్దేశ్యం మరియు రూపకల్పనపై దృష్టి నిలిపి చట్టం యొక్క పరిధిని మరియు శాసనము యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని సూచిస్తుంది.

నిర్ధారించడం అనేది నిర్మాణం యొక్క స్థిరమైన నియమం ఏమిటంటే శాసన ఉద్దేశంను గుర్తించుట మరియు ఒక శాసనంలోని అన్ని భాగాలు కలిసి తీసుకోవాలి మరియు ప్రతి పదం పదబంధం లేదా వాక్యం సాధారణ ప్రయోజనం మరియు శాసనం యొక్క ఉద్దేశమును దృష్టించ వలేను.
మద్రాసు హైకోర్టు తీర్పును తిప్పివేసెన.

తీర్పు:

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 92 ఆఫ్ 1952.

క్రిమినల్ అప్పీల్ నం 129/1950 కేసులో తేదీ 29-8-1952 నాడు మద్రాసు హై కోర్టు (రాజమన్నార్ సి.జె. మరియు వెంకటరామ అయ్యర్ న్యాయమూర్తి) తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకముగా భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్స్ 132(1) మరియు 134(1) (సి) ప్రకారం ఈ అప్పీలు దాఖలైనది. క్యాలెండర్ లోని CT నెం. 1358లోని VII ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేట్, ఎగ్మోర్, తేదీ 25 ఫిబ్రవరి, 1952 నాటి ఆర్డర్ నుండి దాఖలైనది.

బి. సోమయ్య (సి. ఆర్. పట్టాభి రామన్, అతనితో) అప్పిల్లెంట్ తరుపున.

VKT చారి, మద్రాసు అడ్వకేట్-జనరల్ (VV రాఘవన్ మరియు అతనితో సహా అల్లాడి కుప్పుస్వామి) ప్రతివాది తరుపున.

MC సెతల్వాద్, భారతదేశానికి అటార్నీ-జనరల్ (GN జోషి మరియు PA మెహతా, అతనితో సహా) యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా.

బీహార్ రాష్ట్రానికి బీకేపీ సిన్హా.

SM సిక్రి, పంజాబ్ రాష్ట్రానికి అడ్వకేట్-జనరల్ ఆఫ్ పంజాబ్ (M. L, సేథి, అతనితో)

AR సోమనాథ అయ్యర్, మైసూర్ రాష్ట్రానికి అడ్వకేట్-జనరల్ ఆఫ్ మైసూర్ (R. గణపతి లైయర్, అతనితో సహా).

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రాతరుపున KB అస్థానా.

TN సుబ్రమణ్య అయ్యర్, అడ్వకేట్-జనరల్ ఆఫ్ ట్రావెన్కోర్ - కొచ్చిన్ (M.R. కృష్ణ పిళ్లై మరియు బాలకృష్ణ అయ్యర్, అతనితో పాటు) ట్రావెన్కోర్ కొచ్చిన్ రాష్ట్రం కొరకు వాదించిరి.

మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి VN సేథి.

హుస్సేన్ కసమ్ దాదా (ఇండియా) లిమిటెడ్ కోసం హాజర్నవిస్ (ఇంటర్వెనర్ నం. 8).

1953. మార్చి 30 నాడు న్యాయస్థానం తీర్పును ముఖర్జీ న్యాయమూర్తి వెలువదించిరి.

ఏడవ ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేట్, మద్రాసు ఫిబ్రవరి 25, 1952 నాడు మద్రాసు జనరల్ సేల్స్ టెక్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 15 ప్రకారం శిక్షణర్హమైన నేరానికి అప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్దారించి రూ 1000 జరిమానా విధించెను. మరియు అట్లు చేయుటలో విఫలమైతే 3 నెలల పాటు జైలు శిక్ష అనుభవించాలని ఉత్తరువు నిచ్చిరి. దానిపై క్రిమినల్ అప్పీల్ నేమ్ 129/1952 లో మద్రాసు హై కోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఏడవ ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేట్, మద్రాసు వారి యొక్క ఉత్తర్వును దృవీకరించిరి. అట్టి మద్రాసు హై కోర్టు వారి తీర్పుపై రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 134(1)(ఇ) మరియు 132(1)కింద హై కోర్టు జారీ చేసిన సర్టిఫికేట్ పై ఈ అప్పీల్ మా ముందు దాఖలు చేయబడెను.

అప్పీలుదారు ఇండో-మలయన్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ" అని పిలవబడే వ్యాపారుల సంస్థ యొక్క భాగస్వామి, ఇది మద్రాసు నగరంలో దాని ప్రధాన కార్యాలయము వుంది మరియు వేరుశెనగ నూనె, సాగో మరియు కిరాణా వస్తువులను విక్రయించడం మరియు కొనుగోలు చేసే వ్యాపారాన్ని కొనసాగిస్తుంది. ఏప్రిల్ 1, 1947,నుండి డిసెంబరు 31, 1947 కాలానికి-మొత్తం టర్నోవర్ రూ.37,75,257 పై 37,771 అణాల బేసి మొత్తానికి మద్రాస్ చట్టం IX 1939 ప్రకారం కంపెనీ అమ్మకపు పన్నుగా అంచనా వేయబడింది మరియు దానిని చెల్లించడంలో విఫలమైంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 15 యొక్క నిబంధన కింద అతనిపై నేర స్థాపన చేయబడెను, దీని ఫలితంగా పైన పేర్కొన్న విధంగా అతనిని దోషిగా నిర్ధారించారు. సాధారణంగా కంపెనీ అనుసరించే మరియు అంచనా వేయబడిన కాలంలో వాస్తవానికి అనుసరించిన వ్యాపార కోర్సు క్రింది విధంగా ఉంటుంది : కంపెనీ తన మద్రాసు కార్యాలయంలో కొన్ని వస్తువుల సరఫరా కోసం కలకత్తా వ్యాపారుల నుండి ఆర్డర్‌లను స్వీకరిస్తుంది. ఈ వస్తువులు స్థానిక మార్కెట్లలో కొనుగోలు చేయబడతాయి మరియు రైలు లేదా స్టీమర్ ద్వారా కలకత్తాకు పంపబడతాయి. రైల్వే రసీదులు మరియు లేడింగ్ బిల్లులు విక్రుత కంపెనీ పేరు మీద వున్నాయి. విక్రేత కంపెనీ పేరు మరియు బీమా పాలసీలు కూడా ఉన్నాయి మరియు అవి కలకత్తాలోని కంపెనీ బ్యాంకర్లకు పంపబడతాయి, వారు ధరలు మరియు ఇతర ఛార్జీల చెల్లింపుపై కొనుగోలు దారులకుపంపిణీ చేస్తారు. పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన ఏకైక అంశం ఏమిటంటే, ఈ పరిస్థితులలో అమ్మకపు లావాదేవీలు పై మద్రాస్ సాధారణ అమ్మకపు పన్ను చట్టం క్రింద పన్ను విధించబడతాయా ?

పైన పేర్కొన్న వాస్తవాలపై, ఇరు పక్షాలు వివాదం చేయని పక్షంలో, మద్రాస్ ప్రావిన్స్లోనే విక్రయాలు జరిగేలా ఉంచితే, చట్టబద్ధంగా పన్ను విధించవచ్చని హైకోర్టు ముందు రెండు పక్షాలు అంగీకరించినట్లు తెలుస్తోంది. వాటిపై అయితే కాదు. అయితే భిన్నంగా పార్టీలు. మద్రాస్ ప్రావిన్స్లో అమ్మకాలు జరిగాయా లేదా అని నిర్ణయించే పరీక్షకు సంబంధించి విభేదించారు. అప్పీలుదారు తరపున లేవనెత్తిన వాదన ఏమిటంటే, అన్ని లావాదేవీలకు సంబంధించి విక్రయించే స్థలం కలకత్తా అనియూ, ఎందుకంటే విక్రయించిన వస్తువులలోని ఆస్తి ఆ నగరంలో కొనుగోలుదారులకు చేరినట్లుగా

అంగీకరించబడింది. మరోవైపు ప్రతివాది రాష్ట్రం యొక్క వాదన ఏమిటంటే, అమ్మకం యొక్క స్థానికతను నిర్ణయించడానికి నిజమైన పరీక్ష విక్రయించబడిన వస్తువులలోని ఆస్తి ఎక్కడ ఆమోదించబడిందో కాదు, కానీ అసలు లావాదేవీ ఎక్కడ జరిగింది. కంపెనీ ప్రధాన కార్యాలయం మద్రాసు నగరంలో ఉన్నందున, దాని ఖాతాలు అక్కడే నిర్వహించబడుతున్నాయి మరియు ఆ నగరంలోని సాధారణ వాహనము ద్వారా సరుకులు పంపిణీ చేయబడ్డాయి, ప్రతివాది ప్రకారం, విక్రయం మద్రాసులో జరిగినట్లు భావించాలి. విక్రయించిన వస్తువులలోని ఆస్తి ప్రావిన్స్ వెలుపలకు పంపబడింది.

ప్రతివాద రాష్ట్రం యొక్క ఈ వాదనను హైకోర్టు ఆమోదించింది. న్యాయమూర్తుల అభిప్రాయం ప్రకారం , "అమ్మకం" అనే పదానికి చట్టపరమైన మరియు బాగా తెలిసిన అర్థం రెండూ ఉన్నాయి. చట్టపరమైన కోణంలో, ఇది వస్తువులలో ఆస్తిని పాస్ చేయడాన్ని దిగుమతి చేస్తుంది మరియు ఈ పదం వస్తువుల విక్రయ చట్టంలో ఉపయోగించబడింది . అయితే, జనాదరణ పొందిన కోణంలో, ఇది లావాదేవీని సూచిస్తుంది, దీని ఫలితంగా ఆస్తి పాస్ అవుతుంది. సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్‌లో లెజిస్లేచర్ యొక్క ఉద్దేశ్యం విక్రయం సందర్భంగా పన్ను విధించడం కాబట్టి, ప్రావిన్స్ వెలుపల అమ్మకం పూర్తి చేయబడిందని అర్థం కాదు. ఆస్తి పాస్ అయ్యే స్థలం, పన్ను విధించే అధికారానికి సంబంధించినది కాదని చెప్పబడింది మరియు అటువంటి సందర్భంలో పదం యొక్క బాగా తెలిసిన అర్థం మరింత సముచితమైనది మరియు దానిని అమలు చేయాలి. అప్పీలుదారు తరపున లేవనెత్తిన తదుపరి వాదన ఏమనగా, ఈ అభిప్రాయాన్ని అంగీకరించినట్లయితే, అమ్మకపు పన్ను దాని ఆపరేషన్లో మరియు ప్రాంతీయ శాసనసభపై తీవ్ర వైరుధ్యాలు ఉన్నందున, దానిని అధిక ప్రాంతీయంగా పరిగణించవలసి ఉండదునని. రద్దు చేయబడెను మరియు వాలెస్ బ్రదర్స్ ఎక్స్ ట్రా వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ జ్యుడీషియల్ కమిటీ యొక్క బాగా తెలిసిన నిర్ణయం యొక్క అధికారం, & కంపెనీ v. ఆదాయపు పన్ను, బొంబాయి[1]

ఈ నిర్ణయం యొక్క ఔచిత్యమే మా ముందు సవాలు చేయబడింది మరియు అప్పీల్కు మద్దతుగా హాజరైన శ్రీ సోమయ్య లేవనెత్తిన వివాదాలు రెండు రెట్లు వున్నాయి: ప్రావీన్స్లో న్యాయవాది మొదట వాదించారు. భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 ప్రకారం పని చేస్తున్న శాసనసభ, ఈ లక్షణానికి సంబంధించిన చట్టాన్ని రూపొందించడానికి రాజ్యాంగపరంగా అనర్హమైనది, ఇది హైకోర్టు ఇచ్చిన వివరణ ప్రకారం ప్రావిన్స్ వెలుపల ముగిసిన అమ్మకపు లావాదేవీలపై పనిచేయగలదు. ఇతర వాదన ఏమిటంటే, మద్రాస్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ యొక్క సంబంధిత నిబంధనలను సరైన నిర్మాణంపై, విక్రయించిన వస్తువులలో ఆస్తి పాస్ అయిన విక్రయ లావాదేవీకి సంబంధించి అమ్మకపు పన్ను విధించడానికి తాము

[1] సోకుమ 100 (3) (1) (1948] FCR I (PC).

అధికారం ఇవ్వరాదని హైకోర్టు నిర్ధారించి ఉండాలి. ప్రావిన్స్ వెలుపల. మొదటి వివాదం మనకు నిలకడలేనిదిగా కనిపిస్తుంది. భారత ప్రభుత్వంలోని సోమయ్య ఆధారపడిన చట్టం, 1935, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 246(3)కి అనుగుణంగా ఈ క్రింది విధంగా నడుస్తుంది:

``రెండవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా IIలో పేర్కొనబడిన విషయాలలో దేనికైనా సంబంధించి ఒక ప్రావిన్స్ లేదా దానిలోని ఏదైనా భాగానికి సంబంధించి చట్టాలను రూపొందించే అధికారం ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్కు ఉంది మరియు ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్‌కు లేదు, మునుపటి రెండు ఉప-విభాగాలకు లోబడి ఉంటుంది."

మా ప్రయోజనం కోసం సంబంధితమైన ప్రావిన్షియల్ జాబితాలో ఎంట్రీ నంబర్ 48 మరియు అది "వస్తువుల అమ్మకం మరియు ప్రకటనలపై పన్నులు" గురించి మాట్లాడుతుంది. ప్రావిన్స్ సరిహద్దుల్లో జరిగే అమ్మకాలకు సంబంధించి మాత్రమే వస్తువుల అమ్మకంపై పన్ను విధించే చట్టాన్ని రూపొందించవచ్చని ఎంట్రీ సూచించదు; మరియు సెక్షన్ 100(3) అందించేది ఏమిటంటే, ప్రావిన్స్ ప్రయోజనాల కోసం ఒక ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్ ఒక చట్టాన్ని ఆమోదించవచ్చు. ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్ భారతదేశంలోని ఏ ఇతర భాగానికైనా ప్రావిన్స్ పరిమితికి వెలుపల కట్టుబడి ఉండే పన్ను శాసనాన్ని ఆమోదించలేదని ఇది ఎటువంటి వివాదం లేకుండా అంగీకరించింది, అయితే ప్రావిన్స్ వెలుపల ముగిసిన లావాదేవీలపై పన్నులు విధించే చట్టాన్ని రూపొందించడం చాలా సమర్థమైనది. , అటువంటి లావాదేవీలు మరియు పన్ను విధించే ప్రావిన్స్ మధ్య తగినంత మరియు నిజమైన ప్రాదేశిక సంబంధం ఉందని అందించబడింది. వాలెస్ బ్రదర్స్ మొదలైన జ్యుడీషియల్ [2] కమిటీ నిర్ణయంపై ఆధారపడిన ఈ సూత్రంబాంబే సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ కేసు [3]లో అమలు పర్చిరి మరియు దాని యాజమాన్యం ప్రశ్నార్థకం కాదు. వాస్తవానికి, రాజ్యాంగం అమల్లోకి రాకముందు ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్లు ఆమోదించిన అమ్మకపు పన్ను చట్టాలకు సంబంధించి లెజిస్లేటివ్ ప్రాక్టీస్ అనేది పన్ను విధించే ప్రావిన్స్తో ఏదో ఒక పద్ధతిలో సంబంధం ఉన్న అమ్మకాలు మరియు కొనుగోళ్లపై పన్నులు విధించడం. ప్రావిన్స్లో లేదా దాని ద్వారా లావాదేవీకి సంబంధించిన కొన్ని అంశాల కారణంగా.లావాదేవీ జరిగిన సమయంలో దాని లోపల వస్తువుల ఉత్పత్తి లేదా స్థానం యొక్క కారణంగా వుండును. మద్రాస్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్లో మద్రాస్ ప్రావిన్స్లో వ్యాపార స్థలం లేదా విక్రయించిన వస్తువుల ప్రదేశమే పన్ను విధించడానికి ఆధారం అయితే, నిస్సందేహంగా అది రాజ్యాంగపరమైన కారణాలపై ఎటువంటి అభ్యంతరం ఉండని చట్టబద్ధమైన శాసనం అవుతుంది. అసలు. అందువల్ల, వివాదం మద్రాసు శాసనసభ ద్వారా అమ్మకపు పన్ను విధింపు

---

[2] [1948] FCR I (PC)

[3] ది స్టేట్ ఆఫ బా యే d అనదర v. యునైటెడ మో టర్స (ఇండియా) లి మిటెడ & అదర్స - సి విల అప్పీల NO. 204 ఆఫ 1952.

యొక్క ప్రాతిపదికగా సరిగ్గా ఏమి స్వీకరించబడింది అనే చిన్న పాయింట్కి తగ్గించబడింది. ఇది శ్రీ సోమయ్య లేవనెత్తిన రెండవ అంశంలో ఉన్న శాసనం యొక్క వివరణ ప్రశ్నకు దారి తీస్తుంది.

శాసన ఉద్దేశ్యాన్ని నిర్ధారించడానికి, ఒక శాసనంలోని అన్ని భాగాలను ఒకచోట చేర్చి, ప్రతి పదం, పదబంధం లేదా వాక్యాన్ని చట్టంలోని సాధారణ ప్రయోజనం మరియు ఉద్దేశాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని పరిగణించాలనేది నిర్మాణాత్మక స్థిర నియమం. . మద్రాస్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ యొక్క శీర్షిక దీనిని ఒక చట్టంగా వర్ణిస్తుంది, దీని లక్ష్యం మద్రాస్ ప్రావిన్స్లో వస్తువుల అమ్మకంపై సాధారణ పన్ను విధించడం మరియు పీఠికలో అదే పదాలను పునరావృతం చేయడంఅనుసరిస్తుంది. శీర్షిక మరియు ఉపోద్ఘాతం, వాటి విలువ ఏదయినా శాసనం నిర్మాణానికి సహాయకారిగా ఉండవచ్చు, నిస్సందేహంగా శాసనసభ యొక్క ఉద్దేశ్యం మరియు రూపకల్పనను తెలియచేయును మరియు చట్టం యొక్క పరిధిని మరియు ఉద్దేశ్యాన్ని సూచిస్తుంది. మద్రాస్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ యొక్క శీర్షిక మరియు ఉపోద్ఘాతం, ప్రావిన్స్లో జరిగే అమ్మకాలపై పన్నులు విధించడం దాని లక్ష్యం అని స్పష్టంగా చూపిస్తుంది, అయితే ఈ పదాలు తప్పనిసరిగా విక్రయించబడిన వస్తువులలోని ఆస్తి తప్పనిసరిగా ప్రావిన్స్లోనే ఉండాలి. "వస్తువుల అమ్మకం" అనేది వివిధ పదార్థాలు లేదా మూలకాలతో కూడిన మిశ్రమ వ్యక్తీకరణ. అందువల్ల, బేరం లేదా అమ్మకపు ఒప్పందం, ధర చెల్లింపు లేదా వాగ్దానం, వస్తువుల పంపిణీ మరియు టైటిల్ యొక్క వాస్తవ పాస్ వంటి అంశాలు ఉన్నాయి మరియు వాటిలో ప్రతి ఒక్కటి అమ్మకం లావాదేవీకి అవసరమైనది కొనుగోలుదారు ఆస్తికి యజమాని అయితే తప్ప పూర్తి కాదు లేదా ముగించలేదు. ప్రశ్న ఏమిటంటే– మద్రాసు శాసనసభ ఏ మూలకం లేదా మూలకాలను పన్ను విధించడానికి చట్టం యొక్క వస్తువుగా ఉన్న ప్రావిన్స్లో విక్రయాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. సెక్షన్ 2(h) "విక్రయం" యొక్క నిర్వచనాన్ని ఇస్తుంది మరియు అర్థమును తెలుపును , ప్రతి, వస్తువుల్లోని ఆస్తిని నగదు కోసం లేదా వాయిదా వేసిన చెల్లింపు లేదా ఇతర విలువైన పరిశీలన కోసం వ్యాపారం లేదా వ్యాపారంలో ఒక వ్యక్తి మరొకరికి బదిలీ చేయడం అని నిర్వచించబడింది. , కానీ తనఖా, హైపోథెకేషన్, ఛార్జ్ లేదా కోదువ పెట్టుటగా అనునాటితో కల్పబడదు."

నిస్సందేహంగా ఒత్తిడి ఈ నిర్వచనంలో అమ్మకంలో ఆస్తి బదిలీ మూలకంపై ఉంది మరియు మరేదైనా కాదు. హైకోర్టు ప్రకారం, ఈ పదం ఉపయోగించబడిన అమ్మకం అనే బాగా తెలిపిన అర్థాన్ని భాష సూచించదు. వస్తువులలో ఆస్తి ఉన్నప్పటికీ, మద్రాసు ప్రావిన్స్లో ఏ సందర్భాలలో విక్రయం జరుగుతున్నట్లు పరిగణించబడుతుందో సూచించడానికి మెటీరియల్ సమయంలో ఈ నిర్వచనం యొక్క వివరణ ద్వారా ఎటువంటి నిబంధన లేదని గమనించాలి. ప్రావిన్స్ సరిహద్దుల వెలుపల విక్రయించబడింది. అటువంటి వివరణలు 1947 యొక్క మద్రాస్ చట్టం XXV ద్వారా జోడించబడ్డాయి మరియు ఈ వివరణలలో, వివరణ 2, ఈ క్రింది విధంగా తెలుపును: " ఇండియన్ సేల్ ఆఫ్ గూడ్స్ చట్టం , 1930లో ఏదైనా విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ, ఏదైనా వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోలు ఈ చట్టం యొక్క

ప్రయోజనాల కోసం, ఈ ప్రావిన్స్లో ఎక్కడైనా అమ్మకం లేదా కొనుగోలు ఒప్పందం జరిగినట్లు భావించబడుతుంది–

(ఎ) వస్తువులు వాస్తవానికి ఈ ప్రావిన్స్లో ఉన్నట్లయితే, దానికి సంబంధించి అమ్మకం లేదా కొనుగోలు ఒప్పందం జరిగితే

(బి) వివరణ ద్వారా భవిష్యత్ వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోలు కోసం ఒప్పందం జరిగినట్లయితే, ఆ వస్తువులు వాస్తవానికి ఈ ప్రావిన్స్‌లో ఉత్పత్తి చేయబడితే, దానికి సంబంధించి అమ్మకం లేదా కొనుగోలు ఒప్పందం చేసుకున్న తర్వాత."

ఇది ఈ లావాదేవీలు మద్రాసు ప్రావిన్స్లో నిర్వచనానికి లోబడి విక్రయాలుగా పరిగణించబడలేదని, అయితే చట్టపరమైన కల్పనను ఆశ్రయించడం ద్వారా, వస్తువుల విక్రయ చట్టంలో ఎలాంటి నిబంధనలు ఉన్నప్పటికీ, అవి అలా ప్రకటించబడ్డాయి. ఇది ఊహించిన దానికి విరుద్ధంగా, లేకపోతే వర్తించవచ్చు, వివరణ మరింత చూపిస్తుంది, సెక్షన్ 2(h) లో "అమ్మకం"ని నిర్వచించడంలో , లెజిస్లేచర్ మద్రాస్ ప్రావిన్స్లో విక్రయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుంది మరియు ఈ పదాలు శీర్షికలో ఉన్నాయి మరియు చట్టం యొక్క ఉపోద్ఘాతం నిర్వచనంలో లేదా ఛార్జింగ్ విభాగాలలో వాటిని పునరావృతం చేయడం అవసరం లేదని భావించబడింది, సెక్షన్ 3 అనేది చట్టంలోని ఛార్జింగ్ విభాగం మరియు ఇది ఒక నిర్దిష్ట సంవత్సరానికి డీలర్ యొక్క మొత్తం టర్నోవర్పై పన్ను విధించడానికి అందిస్తుంది. "టర్నోవర్" అనేది వస్తువులను కొనుగోలు చేసిన లేదా విక్రయించే మొత్తం మొత్తంగా నిర్వచించబడింది. ఛార్జింగ్ విభాగం వస్తువుల అమ్మకంపై పన్ను విధించాలని ఉద్దేశించింది మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 2(హెచ్) లో దాని శీర్షిక మరియు ఉపోద్ఘాతాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని పరిశీలించిన విధంగా మద్రాస్ ప్రావిన్స్లో వస్తువుల అమ్మకంపై పన్ను విధించబడుతుంది .

మా అభిప్రాయం ప్రకారం, మద్రాసు ప్రావిన్స్లో అమ్మకానికి సంబంధించిన ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నంత మాత్రాన, ఆ లావాదేవీ జరిగినట్లుగా కాదు ఎందుకుంటే మరొక ప్రావిన్స్లో, వస్తువులలోని ఆస్తిని పంపిన చోట లావాదేవీ ముగించబడెను, మద్రాస్ ప్రావిన్స్లో విక్రయించబడితే. మద్రాస్ సేల్స్ టాక్స్ చట్టం యొక్క నిబంధనలకు మరియు చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం అటువంటి లావాదేవీపై ఎలాంటి పన్ను విధించబడదు. ఒప్పందంలోని నిబంధనల ప్రకారం వస్తువులలోని ఆస్తి కొనుగోలుదారుకు బదిలీ చేయబడినప్పుడు మాత్రమే విక్రయ ఒప్పందం అనేది వస్తువుల విక్రయ చట్టం ప్రకారం విక్రయం అవుతుంది. ఒప్పందం సమయంలో ప్రావిన్స్లో ఉన్న వస్తువుల ఉనికి నిస్సందేహంగా విక్రయాన్ని పూర్తి చేసినట్లయితే, 1947 XXV చట్టం ద్వారా జోడించిన వివరణ కారణంగా ప్రావిన్స్లో విక్రయం జరుగుతుంది; కానీ సంబంధిత కాలంలో ఈ వివరణ అమలులో లేనందున, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ కాలంలో లావాదేవీలపై అమ్మకం పన్ను అంచనా చట్టవిరుద్ధం మరియు చట్టంలోని

నిబంధనల ద్వారా హామీ ఇవ్వబడదనిమా అభిప్రాయము. ఈ సందర్భంగా పేర్కొనడం, ప్రశ్నార్థక కాలం మినహా, పన్ను విధించే అధికారులు అప్పీలుదారు యొక్క సారూప్య లావాదేవీలపై ఎలాంటి పన్ను విధించే ప్రయత్నం చేయలేదు. మునుపటి సంవత్సరాలలో, చట్టం 1939 సంవత్సరంలోనే అమలులోకి వచ్చినప్పటికీ. 1947 XXV చట్టం ద్వారా జోడించిన వివరణ అమల్లోకి వచ్చినప్పటి నుండి కలకత్తా వ్యాపారులతో కంపెనీ తన లావాదేవీలపై అమ్మకపు పన్ను చెల్లిస్తోందనేది వివాదాస్పదంగా లేదు. 'మా అభిప్రాయం ప్రకారం, అప్పీల్ను అనుమతించాలి మరియు దిగువ కోర్టులు విధించిన నేరారోపణ మరియు శిక్షను కొట్టివేయాలి. జరిమానా మరియు అమ్మకం పన్ను, వాస్తవానికి చెల్లించినట్లయితే, అప్పీలుదారుకు తిరిగి చెల్లించాలి.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.

అప్పీలుదారుకు ఏజెంట్: MSK అయ్యంగార్.

ప్రతివాదికి ఏజెంట్ (మద్రాస్ రాష్ట్రం), యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు పంజాబ్, మైసూర్, మధ్యప్రదేశ్ మరియు ట్రావెన్కోర్ కొచ్చిన్ రాష్ట్రాలు (ఇంటర్వెనర్స్): GH రాజాధ్యక్ష.

బీహార్ రాష్ట్రానికి ఏజెంట్: ఆర్ .సీ ప్రసాద్.

UP రాష్ట్రానికి ఏజెంట్: CP లాల్

ఏజెంట్ ఇంటర్వెనర్ నంబర్ 8 కోసం: రజిందర్ నారాయణ్.